

Pa vendar ... vendar ...
 Čez noč bo planil krik z neba —
 vrnile spet se bodo jate
 in drevje celega sveta
 pokrilo praznično bo cvetje.

- ŠEPETANJE — Kaj neki zbiraš po teh igrih gričih, mesečnik?
 V NOČI — Glej, prelomljen murenček, a jutri moram imeti celega!
 — Tam se pot konča. Postoj, naprej še ni stopila noga.
 — V travo je padla zvezda, naj mi bo začetek.

Kalina Kovačeva

BRZICA Bila je silna brzica,
 strašne, pijane vodé.
 In ti si šel mimo,
 nisi mi dal roke.

Prišla bom sama
 čez, na drugi breg,
 čeprav me vleče s sabo
 narasle vode beg,
 me bije v otrpla kolena,
 z vejami pot mi gradi,
 me z mrzlimi curki obliva,
 mi dih ledeni —
 prišla bom, o pridem
 do tja, kjer sediš
 navdušeno dvigaš ramena,
 za mano strmiš.
 Ožela bom krilo,
 si splela lase
 in pojdem tja čez —
 pod senco borov in brez.
 Vesela sebe, ker se je vse
 izteklo tako ...

A nekaj je vendar
 z divjo mi reko odšlo ...